



COMIX

FLY MODEL[®] 103

ORP „WARSZAWA”

ORP „WARSZAWA”



Model 1:1000
Scale 1:1000

dł. 63,1 cm
szer. 6,4 cm

ISBN 1223-0423

Prace 1997

ORP „WARSZAWA” POLSKI NISZCZYCIEL RAKIETOWY

W roku 1969 kierownictwo Polskiej Marynarki Wojennej podjęło decyzję o zakupie dla polskiej floty wojennej nowego niszczyciela rakietowego. Gwałtowny rozwój okrętów tej klasy, jaki miał miejsce we wszystkich większych flotach świata na przełomie lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych, spowodował spadek wartości niszczycieli konwencjonalnych (artyleryjskich), z których trzy znajdowały się na wyposażeniu ówczesnej PMW - „Błyskawica”, „Wicher” i „Grom”. Ponieważ dni wymienionych okrętów były już policzone, dowództwo pragnęło zakupić choć jeden nowoczesny okręt, mogący spełniać rolę okrętu flagowego dla całej PMW. W ramach struktur Układu Warszawskiego, według którego funkcjonowała nasza marynarka wojenna, istniała właściwie tylko jedna możliwość nabywania nowego okrętu - zakupienia go od Związku Radzieckiego.

Nowy polski niszczyciel należał do typu „Kotlin”, który zaprojektowano w latach pięćdziesiątych, jako klasyczny niszczyciel artyleryjski, dla floty radzieckiej. Przed sprzedażą Polsce, przeprowadzono przebudowę (1968-1969) niszczyciela „Sprawiedliwyj”, która zmieniła nieco sylwetkę okrętu oraz jego przeznaczenie. Jednak wyposażenie elektroniczne i systemy uzbrojenia były już wówczas przestarzałe. Okręt modernizowano bowiem w ZSRR z myślą o sprzedaży za granicę, co w sposób oczywisty pozostawiało go jednoznacznie najnowocześniejszego wówczas wyposażenia, jakie stosowano na innych nowoczesnych okrętach floty radzieckiej. Sam okręt również nie należał do najnowocześniejszych. Stępkę pod niszczyciel „Sprawiedliwyj” położono 25 grudnia 1954 roku, wodowanie odbyło się 12 kwietnia 1956 roku, a do służby przekazano 27 grudnia 1956 roku. Podczas swojej służby pod czerwoną banderą operował w ramach floty bałtyckiej ZSRR. Złożył kilka wizyt zagranicznych - w Kopenhadze oraz Rostocku. Po zakończeniu modernizacji okręt sprzedano PMW w 1970 roku. Do Gdyni nowy polski nabytek przybył 25 maja, a uroczyste podniesienie biało-czerwonej bandery i nadanie nowej nazwy ORP „WARSZAWA” odbyło się 25 czerwca 1970 roku, z okazji Święta Polskiej Marynarki Wojennej. ORP „WARSZAWA” posiadał gładkopokładową konstrukcję kadłuba. Poza klasycznym uzbrojeniem artyleryjskim, wyrzutniami rakiet przeciwlotniczych oraz wyrzutniami rakiet mniejszego kalibru, dysponuje silnym uzbrojeniem do zwalczania okrętów podwodnych. Modernizowany już w krajowych stoczniach stał się pełnowartościowym okrętem w swojej klasie i przez wiele lat był okrętem flagowym Polskiej Marynarki Wojennej.

Przez kilka miesięcy od przejęcia okrętu, nadal przebywali na jego pokładzie instruktorzy radzieccy. W 1971 roku niszczyciel rakietowy „WARSZAWA” popłynął na radziecki poligon morski w pobliżu Baltijska, gdzie po raz pierwszy dokonano odpalenia rakiet przeciwlotniczych typu W-601. Opinia publiczna została poinformowana o istnieniu nowego okrętu dopiero po upływie roku od dnia podniesienia bandery! Pod koniec roku 1971 „WARSZAWA” zawinęła do Świnoujścia. W 1972 roku niszczyciel wziął udział w manewrach Bałtyckiej Floty Rosyjskiej pod kryptonimem „Bałtyk-72”. W czerwcu tego samego roku „WARSZAWA”, po raz drugi na poligonie morskim koło Baltijska, wykonała ostre strzelania rakietowe i artyleryjskie. Do końca roku niszczyciel odwiedził porty w Helsinkach i Leningradzie. W 1973 roku okręt odwiedził Francję i port Le Havre. W sierpniu uczestniczył w manewrach „Neptun 73”, a pod koniec roku „Nysa 73”. Kolejny, 1974 rok „WARSZAWA” spędziła na remoncie, zaś pierwsze miesiące 1975 roku na szkoleniu nowych marynarzy. Pod koniec maja 1975 roku „WARSZAWA” złożyła wizytę w Portsmouth. W rok później niszczyciel ponownie wizytował Leningrad. W 1977 roku uczestniczył w manewrach „Fala 77” wraz z okrętami radzieckimi. Pod koniec lata okręt popłynął do Londynu, a w 1978 do Kopenhagi i Karlskrony. W roku 1979 niszczyciel znów przechodził remont. Po testach na początku 1980 roku pod Baltijskiem, „WARSZAWA” powróciła do swojej służby uczestnicząc w kolejnych manewrach. W 1981 roku były to manewry „Sojuz 81” i „Eskadra”. Pod koniec lipca okręt odwiedził po raz trzeci Leningrad. Rok 1982, z powodu stanu wojennego i napiętej sytuacji międzynarodowej „WARSZAWA” spędziła w kraju. W następnych trzech latach „WARSZAWA” brała udział w manewrach „Eskadra 83”, „Eskadra 84” i „Eskadra 85” kończąc listę wizyt zagranicznych w Murmańsku. Po powrocie do kraju zapadła decyzja o wycofaniu ze służby starego niszczyciela. Opuszczono banderę 31 stycznia 1986 roku i w następnych latach był złomowany przez prywatną spółkę w Świnoujściu. W styczniu 1988 roku rolę okrętu flagowego przejęła następna „WARSZAWA”, tym razem ex-radziecka fregata „Smiełnyj” należąca do typu „Kashin-Mod”.

DANE TECHNICZNE

ORP WARSZAWA – POLSKI NISZCZYCIEL RAKIETOWY

DLUGOŚĆ	- 126,1 m;
SZEROKOŚĆ	- 12,7 m;
ZANURZENIE	- 4,4 m;
WYPORNOŚĆ	- 3060 TS (std), 3585 TS (pełna);
MOC MASZYN	- 72 000 KM;
PRĘDKOŚĆ MAX	- 34,5 węzła;
ZAPAS PALIWA	- 500 ton;
ZASIĘG	- 588 Mm przy 34 w, 2150 Mm przy 17 w;
UZBROJENIE	- 1 x II wyrzutnie rakiet plot. typu W-601 (zapas rakiet 16 szt.), 2 armaty morskie kal. 130 mm, 4 sprzężone działka plot. kal. 45 mm, 2 zespoły szesnastorurkowe wyrzutni rakietowych bomb głębinowych, 1 pięciururkowa wyrzutnia torpedowa kal. 533 mm,
NAPĘD	- 4 kotły wodnorurkowe typu KW-76, 2 zespoły turbin parowych, 2 śruby, 1 ster,
ZALOGA	- 268 oficerów i marynarzy.

BUDOWA MODELU

Model ORP „WARSZAWA” został opracowany w skali 1:200. Model nie należy do trudnych, lecz z uwagi na dużą ilość części jest pracochłonny.

ZASADY OGÓLNE BUDOWY MODELI KARTONOWYCH

1. Przed sklejeniem modelu należy zapoznać się z opisem budowy, rodzajami szablonów, rozmieszczeniem części na arkuszach, rysunkami montażowymi, szczególnie dokładnie, jeśli przewidziane są różne wersje budowanego modelu. Podczas budowy modelu należy korzystać z rysunków pomocniczych.
2. Kolejność budowy zbliżona jest do kolejności numeracji. Model należy kleić w kolejności przedstawionej na rysunkach montażowych, co jest bardzo ważne szczególnie w fazie sklejenia kadłuba.
3. W trakcie budowy modelu stosujemy zasadę wstępnego dopasowania części „na sucho”.
4. Symbole literowe części w opisie, na rysunkach i schematach oznaczają odpowiednio: L – stronę lewą, P – stronę prawą. W niektórych modelach stosowane są litery oznaczające przed model (p) oraz górę modelu (g). Części oznaczone literą L (lewa) klejony analogicznie jak części oznaczone literą P (prawa).

Ilustracja na okładce
Projekt modelu
Przygotowanie i druk

Grzegorz Nawrocki
Zbigniew Godek

Wydawnictwo i Poligrafia, Wojciech Kowalczyk - GOSTYNIN

MODEL KARTONOWY 1:200
FLY MODEL nr 103
ORP „WARSZAWA”
ISSN 1233 - 9423
Rok wydania 2001

WYDAWCA

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE

GOMIX

LESZEK GOLDYN

15-427 BIAŁYSTOK, ul. LIPOWA 6

tel. (0 85) 732 20 11 tel./fax (0 85) 743 54 56 tel./fax (0 85) 663 63 01

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

PRZEDRUK I KOPIOWANIE FRAGMENTÓW LUB CAŁOŚCI JEDYNIIE ZA ZGODĄ WYDAWCY

5. Części oznaczone symbolem nożyczek (✂) należy rozciąć, wyciąć. Zgiąć elementy w miejscu, gdzie na krawędzi po przeciwnych stronach są kreski (—). Linie zagiąć lekko nacisnąć. Symbol (○) oznacza, że element należy uformować w pierścień i skleić na styk. Symbol (◌) oznacza, że element należy uformować w pierścień i skleić na zakładkę. Symbol (→) określa kierunek zwijania. Części owalne, przed uformowaniem w pierścień, należy kilkakrotnie przeciągnąć np. na krawędzi stołu.
6. Elementy oznaczone symbolem (**), należy nakleić na tekturę 0,5 mm; oznaczone symbolem (*), należy nakleić na tekturę 1 mm; oznaczone symbolem (*1,5), należy nakleić na tekturę 1,5 mm; oznaczone symbolem (*2), należy nakleić na tekturę 2 mm. Arkusz tektury 1 mm załączony jest jako ostatnia strona wycinanki.
7. Do klejenia modelu należy stosować odpowiednie kleje, w zależności od sklepanych materiałów. Elementy z papieru, kartonu i tektury, skleja się klejem uniwersalnym (np. na bazie wiskolu), dobre wyniki daje również zastosowanie kleju butapren. Do łączenia elementów drewnianych z kartonem stosujemy również kleje na bazie wiskolu lub specjalne kleje do halsy i drewna. Przy budowie modelu możemy używać także kleju cyjanoakrylowego (np. cyjanopan), dobrze skleja elementy papierowe z dniami metalowymi. Należy zwrócić uwagę na to, że karton po nasączeniu tym klejem staje się bardzo sztywny. **Uwaga! Należy zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo w trakcie klejenia i odpowiednią wentylację pomieszczenia w trakcie pracy!**
8. Niektóre elementy modelu wykonujemy z drutu o odpowiedniej średnicy (grubości), wyginamy wg narysowanych wzorów, przedstawionych na rysunkach zazwyczaj w skali 1:1. Elementy te retuszujemy farbami w kolorze macierzystym danego elementu.
9. Elementy olinowania wykonujemy z cienkiej, gładkiej nitki, dobierając jej barwę lub retuszując na odpowiedni kolor. Należy przy tym zwrócić uwagę na szpecące, wystające na wszystkich stronach włoski z nitki, które należy usunąć.
10. Zastosowanie przy budowie modelu elementów wykonanych z drewna, znacznie podnosi walory estetyczne, jak również zdecydowanie ułatwia jego wykonanie. Zalecamy więc, przy budowie modelu używać gotowych zestawów dopasowanych elementów drewnianych: masztów, reji, bomów, bukszprytu, kabestanów, gretingów, bloczków, kołków, dział, luf armat itp. Dopuszcza się retuszowanie kolorystyczne wyżej wymienionych elementów, ewentualnie pozostawienie ich w kolorze naturalnym drewna.
11. Dopuszcza się również zastosowanie drobnych, gotowych elementów modelu np.: nitów, luf armat, oczek do mocowania lin itp. wykonanych z mosiądzu.
12. Niektóre wręgi oraz inne elementy, po naklejeniu na odpowiedniej grubości karton, należy dokładnie doszlifować drobnym papierem ściernym do krzywizny wyznaczającej kształt elementu. W modelach budowanych metodą podwójnych wręg, dwie sąsiadujące ze sobą wręgi należy tak zeszlifować, aby ich obrys był jednakowy. Przed sklejeniem segmenty kadłuba szlifujemy od czoła na drobnym papierze ściernym, ułożonym na równej powierzchni. Zwracamy szczególną uwagę na zachowanie symetrii kadłuba samolotu (okrętu). Cenną wskazówką, po sklejeniu górnej (nadwodnej) części kadłuba okrętu, jest jego równomierne obciążenie, po uprzednim ułożeniu całości na równej powierzchni. Tak obciążony kadłub powinien leżeć nietknięty, co najmniej przez 24 godziny, co powinno zapobiec wzdłużnemu skręcaniu wąskiej, a długiej konstrukcji.
13. W celu poprawienia estetyki modelu należy retuszować wycięte krawędzie części np. wodną farbą akwarelową w odpowiednim kolorze.
14. Chcąc zabezpieczyć model, usztywnić jego konstrukcję, ułatwić przyszłą jego konserwację i czyszczenie, uzyskać powierzchnię matową lub błyszczącą, można model polakierować lakierem bezbarwnym (najłatwiej korzystając z lakieru w SPRAY-u). Aby uzyskać powierzchnię matową lakierujemy jednokrotnie, powierzchnię błyszczącą uzyskujemy poprzez wielokrotne lakierowanie.

OPIS BUDOWY

Wszystkie części kadłuba z arkusza 1, oznaczone (*) naklejamy na tekturę 1 mm, co gwarantuje sztywność kadłuba. Przy budowie szkieletu kadłuba, szczególną uwagę należy zwrócić na uzyskanie faktu pokładu. Wszystkie części formujemy i nadajemy im kształt widoczny na rys. Pokłady cz. 1 i 2 naklejamy na karton 0,5 mm. Po sklejeniu szkieletu kadłuba należy zeszlifować skosy krawędzi wręg oraz dziobu kadłuba (rys.).

Po oklejeniu poszyciem burt, należy zeszlifować do połowy długości kadłuba, miejsce styku z pokładem, tak by przykleić paski 17bP i 17bL. Poszycie denne kadłuba oklejamy od rufy w kierunku dziobu, wymaga to dużej staranności. Należy stosować paski okleinowe na wręgi i podłużnice.

Szczególną uwagę należy zwrócić przy sklejeniu wież artylerii głównej i przeciwlotniczej. W opracowaniu uwzględniono jako elementy ruchome wieże artylerii głównej oraz lufy dział i działek plot. We własnym zakresie można opracować ruchomy dalmierz, zespół radarów, wyrzutnie raketowe itp.

Elementy z drutu należy pomalować według kolorystyki ogólnej modelu. Do wykonania olinowania i relingów można użyć nici, ewentualnie zastosować żyłkę wędkarską 0,1 mm, co przynosi lepszy efekt. Wysokość relingów – 7 mm. Na relingach rozmieszczamy koła ratunkowe cz. 21D.

Bandere okrętu, jak i poręcz dowódcy dywizjonu mocować należy na flaglinkach według rys.

We własnym zakresie należy wykonać podstawkę.



SPRZEDAŻ WYSYŁKOWA

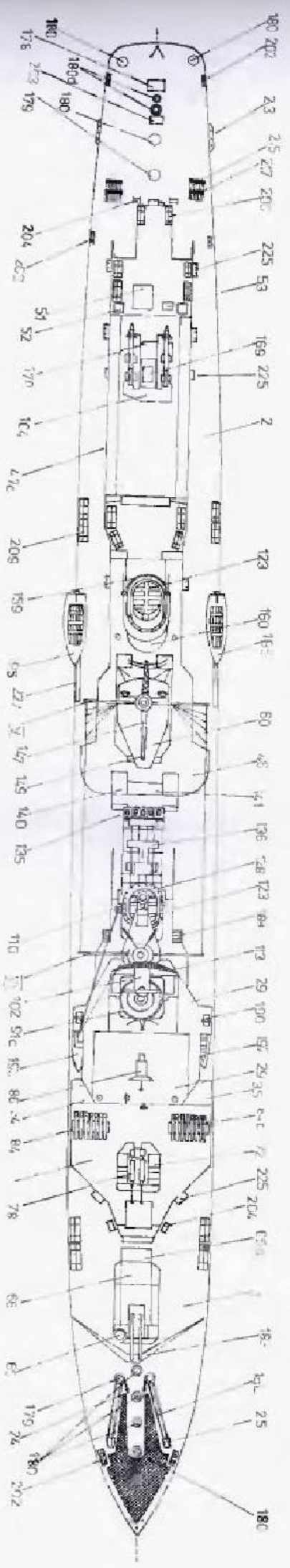
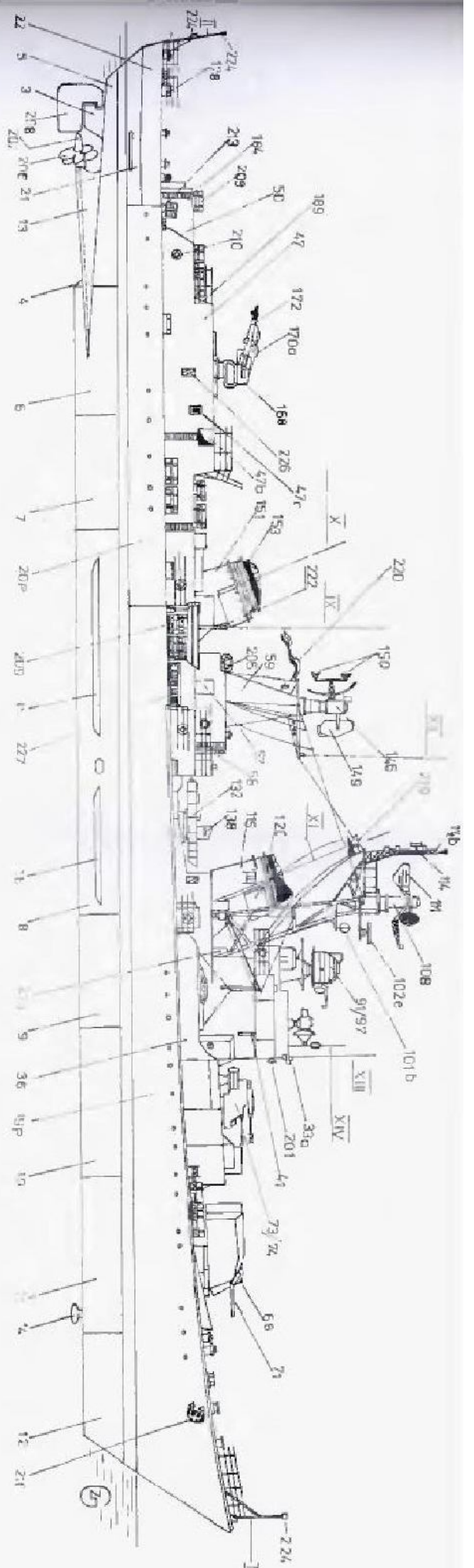
- modele kartonowe FLY MODEL
- modele kabin z folii PCV (prod. P.H. GOMIX)
- elementy drewniane do modeli kartonowych: koła, lufy dział, armaty, maszty, reje itp. (prod. P.H. GOMIX)
- bardzo drobne elementy modeli wykonane z mosiądzu w odpowiednich skalach (prod. P.H. GOMIX)
- bezbarwny lakier SPRAY BRICO COLOR pojemnik ciśnieniowy 400 ml
- karton 1 mm, 1,5 mm, 2 mm, format A3, A4, B3, B4
- kleje do kartonu, papieru, drewna

ZAMÓWIENIA prosimy kierować telefonicznie, faxem lub pocztą na adres:

P.H. GOMIX, 15-427 BIAŁYSTOK, ul. LIPOWA 6

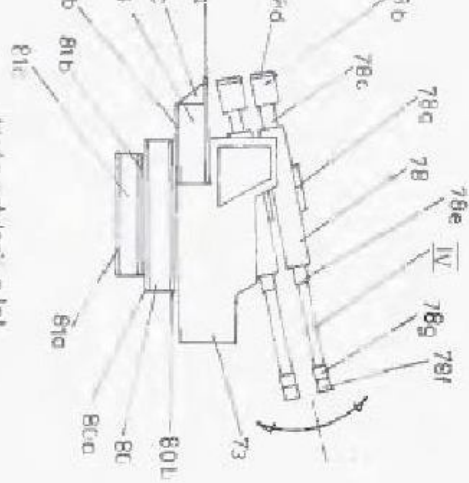
tel. (0 85) 732 20 11 tel./fax (0 85) 743 54 56 tel./fax (0 85) 663 63 01

DO TEGO MODELU MOŻNA
DOKUPIĆ ZESTAW
ELEMENTÓW Z DREWNA
P.H. GOMIX

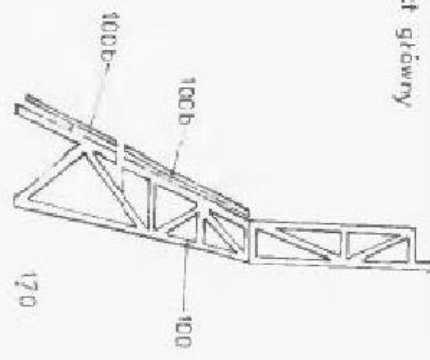


PLAN GENERALNY MODELU
 ORP „WARSZAWA”

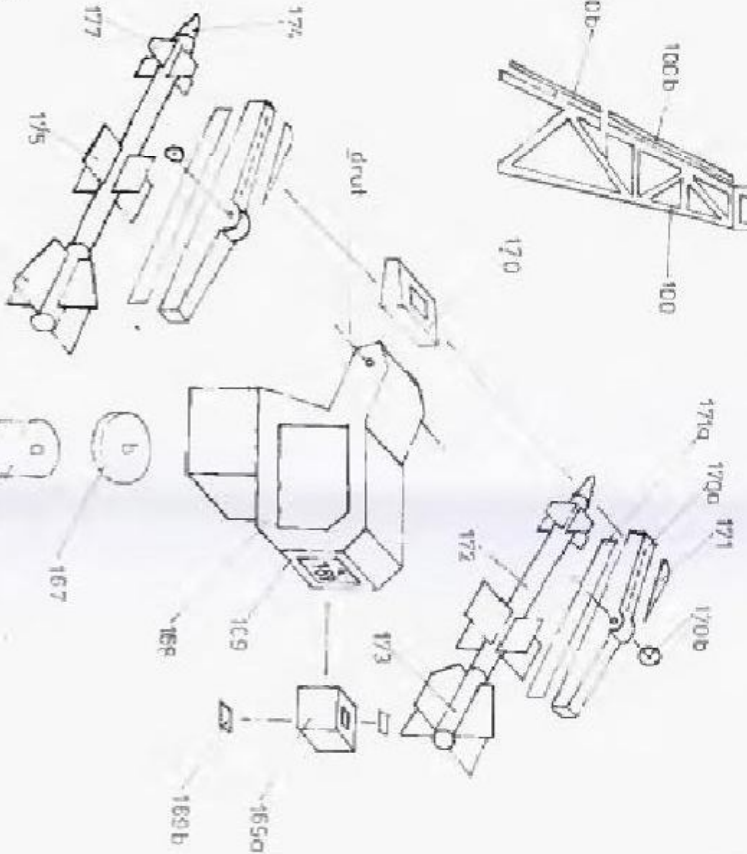
Nieksz główny



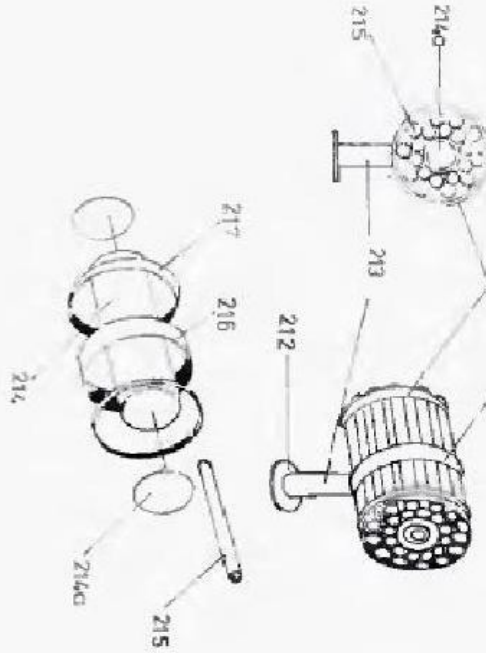
Miejsca wyłazni pilot



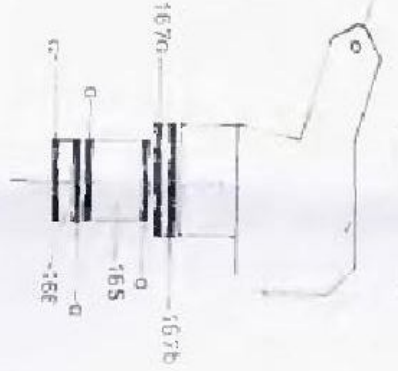
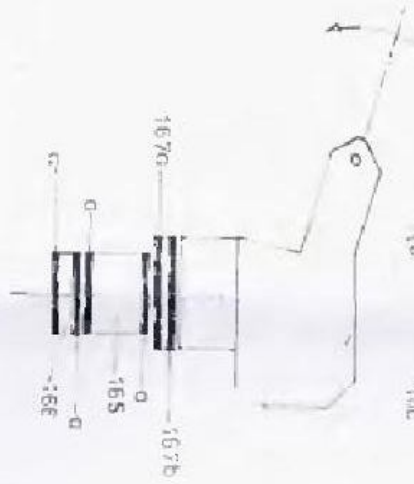
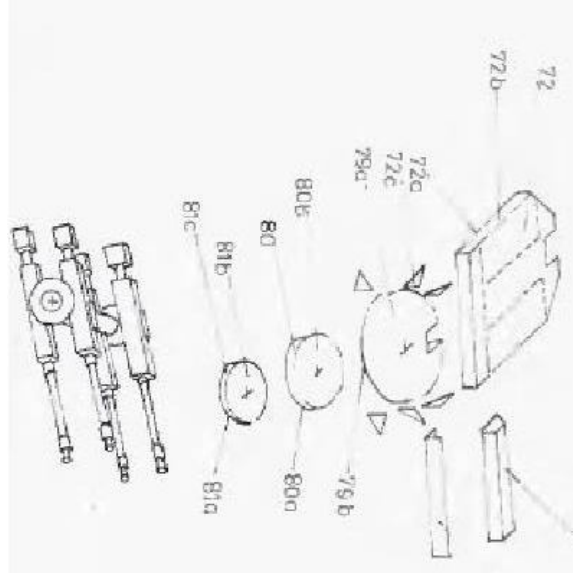
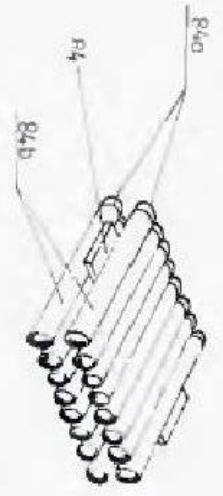
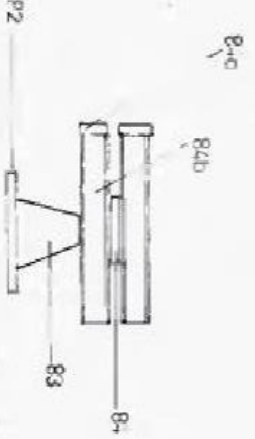
Wyłudnie rakiet plot.

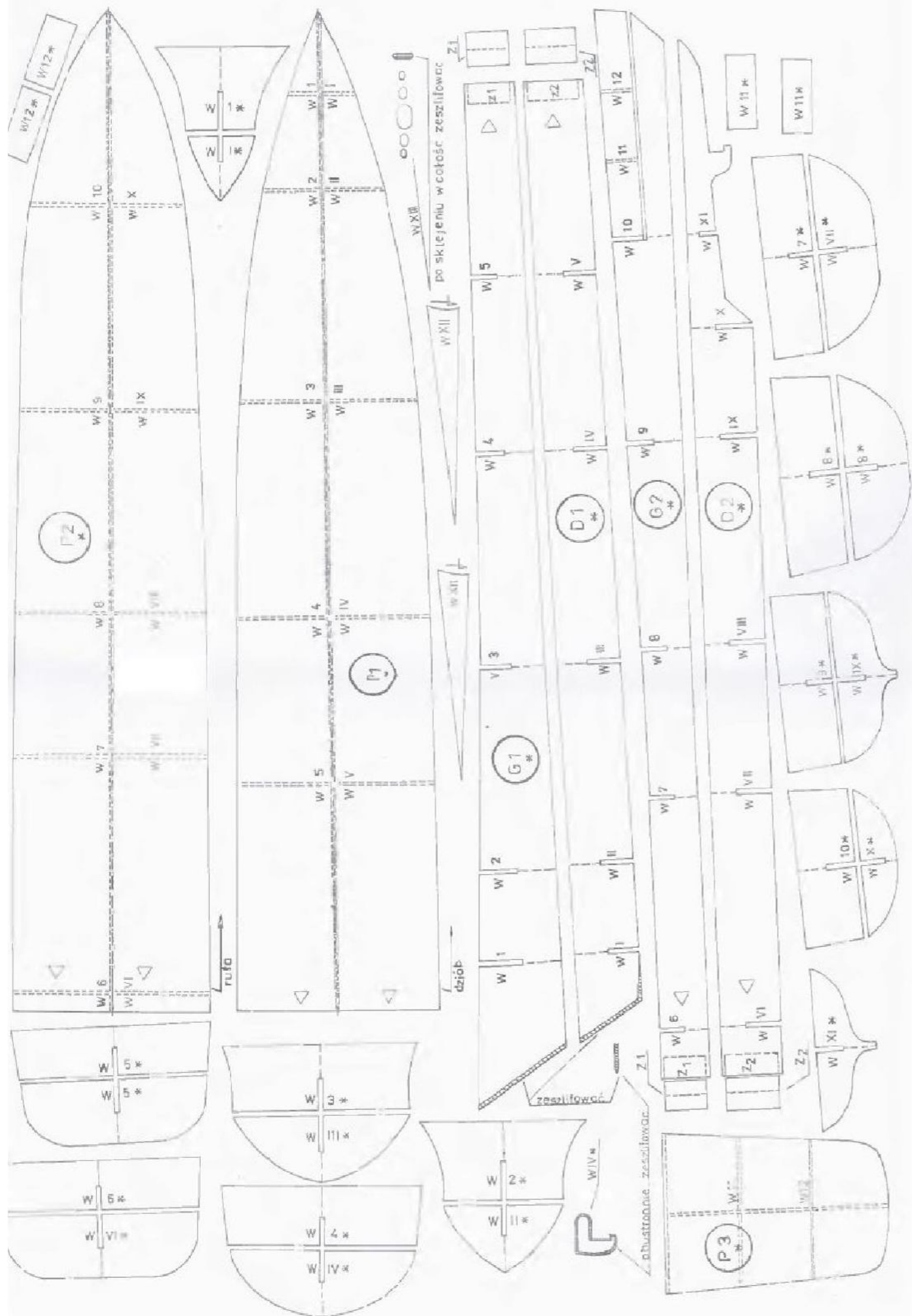


Wyłudnie głębinowych pocisków rakietowca



Wyłudnie rakiet średniego kalibru





SZABLONY (wzory)

